ఆంధ్రభూమి - జూలై 7, 1995

"ఎన్నికల ప్రధానాధికారిగా శ్రీ శేషన్ ఎందరినో ప్రభావితులను చేసారు. ఈ కథా రచయితలను కూడా-"

అద్దం అబద్ధమాడదు

చాలా అందమైన ఆడపిల్లని పెళ్ళిచేసుకోవాలని నా కోరిక. నా మరదలు గొప్ప అందగత్తె. పెళ్ళిచేసుకోమని అడిగితే, "అద్దంలో నీ ముఖం చూసుకో" అంది.

ఆ దెబ్బకు డీలా పడిపోవలసిందే కానీ నా మరదలి పెళ్ళి నన్ను రక్షించింది. అది చేసుకున్నవాడు ఆదిమానవుడిలా ఉంటాడు. అదేమని అడిగితే, "అందమైన కళ్ళతో చూడు" అంది - నా కళ్ళు కురూపివని నిర్ణయిస్తూ.

ఆ ఆదిమానవుడికి బ్యాంకులో పది లక్షలున్నాయి. నెలకు పాతిక వేలొచ్చే ఉద్యోగం. కంపెనీ యిచ్చినకారు, బంగళా! ఇవన్నీ కలిసి వాడి కంపెనీకి అందమైన భార్యనిచ్చాయి.

అందమైన భార్యకోసం కష్టపడి చదివాను. కాంపిటీటివ్ పరీక్షలు రాశాను. ఓ ఆఫీసరు వుద్యోగం సంపాదించాను. సంబంధాలు వెంటబడ్డాయి. నాన్న నాకు చాలామంది పెళ్ళికూతుళ్ళనే చూపించాడు. అది నాకు అగ్లీ కాంటెస్టులా తోచింది. ఏళ్ళు గడుస్తున్నాయి.

డబ్బుకోసం నాన్న అలాంటి సంబంధాలు చూస్తున్నాడని తెలిసి అమ్మదగ్గర చిరాకు పడ్డాను. అందం కొరుక్కు తింటామా అంది అమ్మ. కొరుక్కు తింటామో ఏమో - పత్రికల అట్టలమీదా, వెండి తెరమీదా, ఫ్యాషన్ షో వేదిక మీదా అందానిదే కదా స్థానం!

మా ఆఫీసులోనే ఇద్దరమ్మాయిలున్నారు. సినీ తారలకంటే బాగుంటారు. వాళ్ళిద్దరిలో ఎవరినైనా పెళ్ళిచేసుకోవచ్చు. కానీ ఒకరిది భాష వేరు. ఇంకొకరిది కులం వేరు. మా నాన్న అయితే శాఖ వేరైనా ఒప్పుకోడు.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఓ పెళ్ళిలో లతను చూశాను. నా కళ్ళు చెదిరేటంత అందం ఆమెది. పెళ్ళిలో మహా చలాకీగా ఉంది. మాకు కులాలు కలిశాయి. వయసులు కలిశాయి. ఇక మనసులు కలవాలి.

పలకరించి అడిగేద్దామనుకున్నాను కానీ అద్దంలో నా ముఖం చూస్కోమంటే! అలాంటి అవమానం ఒకసారికి ఫరవాలేదు - కానీ రెండోసారి...

ఆశ వదులుకుందామా అంటే - ఆమె కళ్ళు ఎంతో అందమైనవి. అందమైన కళ్ళు ముఖ సౌందర్యాన్ని చూడవు - హోదాను చూస్తాయని నా మరదలు చెప్పకనే చెప్పింది. నా హోదా తక్కువదేం కాదు.

అక్కడ నా స్నేహితుడొకడుంటే నా మనఃస్థితి చెప్పుకున్నాను. వాడు ఆశ్చర్యంగా, “ఆ పిల్ల నీకు అందంగా కనబడిందా?” అన్నాడు.

వాడూ ఓ పెళ్ళికొడుకే కానీ గుమాస్తా ఉద్యోగం. ఆఫీసరు సదుపాయాలతో జీవించాలని కోరిక. లంచం పుచ్చుకుంటే చట్టవిరుద్ధమని భయం. అందుకని అన్ని సదుపాయాలూ కట్నం ద్వారా పొందాలనుకుంటున్నాడు. వాడికి సంబంధాలు వస్తున్నాయి. బేరాలు కుదరడంలేదు. లత వాడికి అందంగా కనబడలేదంటే బహుశా ఆమెకు డబ్బుండి ఉండదు.

“నా కళ్ళతో చూడు” అందామనుకున్నాను. కానీ వాడికీ మరదలుంది. ఆ అనుభవంతో వాడు నా ముఖాన్ని అద్దంలో చూస్కోమనే తెలివిని చూపిస్తాడని భయం వేసింది. ఏ దారీ లేనప్పుడు అమాయకంగా ముఖం పెట్టడం మంచిదని ఆ పనే చేసి, “ఏం? ఆమె అందంగా లేదా?” అన్నాను.

వాడు నిట్టూర్చి, “వెంటనే పెళ్ళి చేసేస్కో. ఇక నువ్వు ఆలస్యం చేయడం మంచిది కాదు” అన్నాడు.

“నువ్వే నాకు సాయపడాలి” అన్నాను. వాడు నాకాపిల్ల అడ్రసు సంపాదించి యిచ్చాడు. చాలా మర్యాదగా ఆమెకో ప్రేమలేఖ వ్రాశాను. ఆమె నాకు నచ్చిందనీ, ఇష్టమైతే పెద్దలను సంప్రదించి పెళ్ళి చేసుకుంటాననీ స్పష్టం చేశాను. నా హోదాను సూచించే లెటర్ హెడ్ వాడాను.

ఉత్తరం వ్రాసిన నాలుగు రోజులకు నాకు లత నుంచి ఫోను వచ్చింది. అసలే తీయని గొంతు - ఫోన్లో మరింత సన్నబడి - అందంగా ధ్వనించింది.

“నేను ఆత్మగౌరవం గల ఆడపిల్లని. నన్ను గౌరవించే వాడినే పెళ్ళిచేసుకుంటాను. మీరు నన్ను చూశారు. నేను మిమ్మల్ని చూడలేదు. కాబట్టి మీ ఫొటో ఒకటి పంపించండి. నా అభిప్రాయం చెబుతాను.”

లతతో ఇంకా మాట్లాడాలనుకున్నాను. కానీ అవతల క్లిక్‌మంది. ఆమె మాటల సారాంశం మాత్రం నా బుర్రలో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకుంది. వెంటనే నా డ్రాయరు అరలోంచి ఫొటో ఆల్బం తీశాను. అందులో అన్ని పేజీలలోనూ నేనే - ఎన్నో పేజీల్లో ఉన్నాను. నన్ను నేను అందంగా మలచుకునేందుకు చేసిన వృథా ప్రయత్నాలవన్నీ! వాటిలో ఏ ఫొటోని ఎన్నిక చేయాలా అని నా ఆలోచన.

“ఫస్ట్ ఇంప్రెషన్ ఈజ్ ది బెస్ట్ ఇంప్రెషన్” అంటారు. లత నా ఫొటో చూసి అదిరిపోవాలి.

ఆల్బమంతా తిరగేసినా ప్రతి ఫొటో నన్నే అదరగొడుతోంది. లతను అదరగొట్టే ఫొటో కనబడలేదు. తీసిన స్టూడియోలో తీయకుండా - వచ్చిన ఆ ఫొటోలు ఒక ఊరివి

కూడా కాదు. కాబట్టి ఇప్పుడు నేను కొత్తగా ఫొటో తీయించుకోవాలంటే ఏ స్టూడియోలో అన్నది కాదు - ఏ ఊళ్ళో అన్నది కూడా సమస్యే!

నేనిలా సతమతమవుతుంటే నా గదిలో అడుగు పెట్టింది షీలా. నా ముందో ఫొటో ఉంచి, "కొత్తగా తీయించాను. పెళ్ళిచూపులకు పంపమంటావా? నీకు నచ్చితేనే బాగున్నట్లు!" అంది.

షీలాకి నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవాలని ఉంది. ఏదో వంకపెట్టి నా దగ్గర పెళ్ళి ప్రసక్తి తెస్తుంది. ఆమె కళ్ళు కూడా నా మరదలంత అందమైనవి. కానీ ఏ వరసలోనూ ఆమె నాకు మరదలు కాదు. అదీ దురదృష్టం.

ఫొటో చూశాను. అద్భుతం! షీలా అందానికి మరిన్ని మెరుగులు దిద్దబడ్డాయందులో. క్షణంపాటు నా ఆలోచనల్ని షీలా ఆక్రమించేసింది. ఆ మైకంలోంచి బయటపడ్డానికి కాసేపు తంటాలు పడి ఏ స్టూడియోలో ఆమె ఆ ఫొటో తీయించుకున్నదీ తెలుసుకున్నాను.

నా ఆనందానికి అవధులు లేవు. అది కొత్త స్టూడియో - వచ్చి మూణ్ణెల్లయింది. ఎందుకో అది నా దృష్టికి రాలేదు. లేకుంటే ఈ పాటికే నాదీ ఓ ప్రయత్నమైపోయి ఉండేది.

స్టూడియో అందం!

సాయంత్రానికల్లా అక్కడకు వెళ్ళి - మేనేజర్ని కలుసుకుని సిగ్గువిడిచి నా అవసరాన్ని చెప్పుకుని - "నా ఫొటో చూసీ చూడగానే నా అంత అందగాడు లేడనిపించాలి" అన్నాను.

మేనేజరు నా వంక ఎగాదిగా చూసి, "అయితే అద్దంలో చూస్కోండి" అన్నాడు. ఆ డైలాగుకు నేను ప్రిపేరయే ఉన్నానేమో చాలా కోపం వచ్చేసింది. సీరియస్‌గా ముఖం పెట్టి చెడామడా తిట్టేశాను. మేనేజరు మాత్రం ఏ మాత్రం చలించకుండా, "మీక్కోపమెందు కొచ్చిందో నాకు తెలియలేదు. మీ అవసరానికి తగ్గ సలహా ఇచ్చాను. ఆ పైన మీ యిష్టం. మీవంటి వారికోసం ఇటీవలే మేము ఓపెన్ చేసిన కొత్త బ్రాంచి స్టూడియో అద్దం!" అన్నాడు.

అద్దం అన్నది స్టూడియో పేరన్నమాట. అది తెలియగానే మేనేజరు డైలాగులు నెమరువేసుకుంటే స్ఫురించింది - అద్దంలో చూస్కోండి అనలేదతడు. తీస్కోండి అన్నాడు. నేనే అనుమానంతో భుజాలు తడుముకున్నాను.

"ఏమిటి అద్దం ప్రత్యేకత?" అన్నాను.

"ఎవరి ముఖమైనా అక్కడి కెమెరాలో ఏదో చిన్న మార్పు లేకుండా బయటపడదు" అన్నాడు మేనేజరు.

"ఆ మార్పు ఉన్న అందాన్ని పోగొడితే!" అనుమానంగా అడిగాను.

"ఆ భయం మీకు లేదు. ఎంత చిన్న మార్పయినా మీ అందాన్ని పెంచగలదే తప్ప దించలేదు" అన్నాడు మేనేజరు నమ్మకంగా.

నా ముఖ సౌందర్యాన్ని ఎంత అందంగా నిర్వచించాడు? అందుకే స్టూడియో అందానికి అతడు మేనేజరయ్యాడు.

మరి మాట్లాడకుండా నేను స్టూడియో అద్దం చేరుకున్నాను. అక్కడ చాలా రష్‌గా ఉంది. హడావిడిగా వుంది. నా ఛాన్సు రావడానికి చాలాసేపు పట్టింది. ఓపికగా ఎదురుచూశాను. ఈ దేశంలో నాలాటి వాళ్ళు మరీ యింతమంది ఉన్నారా అన్న ఆశ్చర్యానందాలు నాకు సమయం తెలియకుండా చేశాయి. కానీ ఆ వచ్చిన వాళ్ళలో నాకంటికి అందంగా కనబడ్డవాళ్ళు కాస్త ఎక్కువగానే ఉండడం నాకు కాస్త అసంతృప్తిగానే వుంది.

ఫొటోగ్రాఫరు ఫొటో తీసేముందు - "ఈ చొక్కా బాగోలేదు. మీకు తగిన చొక్కా యిచ్చేదా? -" అన్నాడు. ఏమో ఎందుకు చెప్పాడోనని సరేనన్నాను. ఓ కొత్త యిస్త్రీ చొక్కా యిచ్చాడు. తెల్లగా మెరిసిపోతున్న ఆ చొక్కా మీద హృదయాన్ని తాకే ప్రాంతంలో లవ్‌సింబల్ వుంది. ఫొటోగ్రాఫర్ నా పేరడిగి - ఆ సింబల్‌లో అందంగా వ్రాశాడు.

నేనా చొక్కా వేసుకుని ఫొటో తీయించుకున్నాను.

అక్కడ వారి వారి అవసరాలను బట్టి చొక్కాలు మార్చి ఫొటోలు తీస్తారుట. ప్రేమికులకు లవ్‌సింబల్‌లో పేరు వ్రాస్తారుట. ఆ పేరును చెరిపివేయడం సులభమేనట. ఫొటోగ్రాఫర్ నాకో స్లిప్ ఇచ్చాడు. అది చాలా ముఖ్యమన్నాడు.

సరిగ్గా మూడు రోజుల తర్వాత వెళ్ళాను. ఫొటోలు తీసుకుందుకు పెద్ద క్యూ. నా పొజిషన్ లెక్కపెడితే 52 అయింది. ఎంతసేపు పడుతుందోనని కంగారు పడ్డాను. కానీ చాలామంది స్లిప్పు తేలేదు. నా ఛాన్సు తొందరగానే వచ్చింది. స్లిప్పుకంత ప్రాముఖ్యత ఏమిటో అనుకుంటూ జేబులో చెయ్యిపెడితే స్లిప్పు తగలలేదు.

"పక్కకు తప్పుకోండి సార్! రేపు స్లిప్పయినా తెచ్చుకుని రండి. లేదా ఎనిమిదయ్యే దాకా ఆగండి. స్లిప్పులు లేని కేసులు అప్పుడే చూస్తాం" అన్నాడు కౌంటర్లో వ్యక్తి.

వాదించే వ్యవధి లేదు. వెనకాల వాళ్ళు తొందర పెడుతున్నారు. టైము చూస్తే ఇంకా ఆరే అయింది. రేపటిదాకా ఆగే మూడ్ లేదు. అందుకని ఎనిమిది దాకా వెయిట్ చేశాను. ఆశ్చర్యమేమిటంటే వెయిట్ చేస్తున్నది నేనొక్కడినే!

కౌంటర్లోని వ్యక్తి నన్ను పిలిచాడు. వెళ్ళాను. ఏ తేదీన ఫొటో తీయించుకున్నదీ అడిగి నాకో బాక్సు ఇచ్చాడు. అందులో మొత్తం నలభై తొమ్మిది చిన్న కవర్లున్నాయి. ఓపికగా ప్రతి కవరూ చూశాను. నా ఫొటో కనబడలేదు. చెప్పాను.

కౌంటర్ వ్యక్తి నవ్వి, "మే ఐ హెల్ప్ యూ" అన్నాడు. ఊ అని తలూపాను. అతగాడు నా పేరడిగి - చకచకా బాక్సులో వెతికి ఓ ఫొటో తీసిచ్చి - "ఇదిగో మీ ఫొటో! లేదంటారేం?" అన్నాడు.

"ఇదా నా ఫొటో?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా. ఆ ఫొటో నాదైతే నాకూ ఆనందమే. అందులోని వ్యక్తి సినీ హీరోలకంటే బాగున్నాడు. ఎంతో బాగా నవ్వుతున్నాడు. ఈ

ఫొటో చూశాక నన్ను చూస్తే లత ఇష్టపడడం మాటటుంచి మోసగాడని అసహ్యించు కుంటుంది.

"చొక్కా మీద మీ పేరు చూస్తోంది" అన్నాడు కౌంటరు వ్యక్తి.

ఆ పేరు నాదే - సందేహం లేదు. కానీ ఫొటోలోని శాల్తీ నేను కాదు. అదే ఆ మనిషికి నొక్కి చెప్పాను.

"ఏ రోజున ఫొటో తీయించుకున్నారో మీకు బాగా గుర్తుందా" అనడిగాడతడు. ఉందన్నాను.

"ఆ రోజున ఈ పేరుతో ఇంకెవ్వరూ ఫొటో తీయించుకోలేదు. ఇది తప్పకుండా మీదే!" అన్నాడా మనిషి నమ్మకంగా.

"ఇది చాలా బాగుంది. నా ఫొటో ఏదో నాకు తెలియదా?" అన్నాను కాస్త చిరాగ్గా.

"ఇలాంటి గొడవలు లేకుండా ఉండాలనే స్లిప్‌లు తీసుకు రమ్మన్నాం. మరి మీరు తేకపోతిరి?!" అన్నాడు కౌంటర్లోని వ్యక్తి తప్పంతా నా మీదకే నెట్టేస్తూ. ఆ స్లిప్ ఎంత ముఖ్యమో నాకప్పుడర్థమయింది. అర్థంకాగానే అసలు సంగతీ గుర్తుకొచ్చింది. పర్సులో దాచానా స్లిప్‌ని. నా అంతరాత్మకు దాని విలువ తెలసిందేమో అనుకోకుండా అక్కడ దాచాను మరి! పర్సు తెరిచి స్లిప్ తీసి కౌంటర్ వ్యక్తికందించాను.

"ముందే ఈ పని చేస్తే మీకూ మాకూ శ్రమ తప్పేది" అంటూ కౌంటర్లో మనిషి స్లిప్‌ని శ్రద్ధగా చూశాడు. తర్వాత నా చేతిలోని కవరందుకుని - "ఇంక మీరు కాదనడానికి లేదు. ఇదే మీ ఫొటో! స్లిప్పు నంబరు కూడా టాలీ అయింది" అన్నాడు.

ఎదురుగుండా చెట్టంత మనిషిని నేనుంటే - నా ఫొటోని స్లిప్పు నంబరుతో గుర్తుపడతాడేమిటీ?

నేను మరికాస్త చిరాకుపడ్డాను. అప్పుడు స్టూడియోలోని స్టాఫంతా ఒకొక్కరే వచ్చి స్లిప్పు నంబరు, నా పేరు, ఫొటో తీయించుకున్న తేదీ - అన్నీ టాలీ చేసి అది నా ఫొటోయేనని ధృవపరిచారు. ఒక్కరూ నా ముఖం చూడలేదు.

చివరకు విసిగిపోయి, "ఈ ఫొటో నాదని యిస్తే ఎవరైనా మోసగాడని కోర్టుక్కూడా ఈడ్వచ్చు" అన్నాను.

కౌంటర్ వ్యక్తి గంభీరంగా నవ్వి, "అదా మీ భయం! మా స్టూడియోలో స్టాఫు ఇంత ఎక్కువున్నదెందుకు? అందులో ఫొటోగ్రాఫర్లు, టెక్నీషియన్లే కాదు - లాయర్లు, రిటైర్డు న్యాయమూర్తులు కూడా ఉన్నారు. ఇక్కడ తీసుకున్న ఫొటో మీదేనని వారు హామీ ఇస్తారు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని కోర్టుకీడ్చితే - వాళ్ళకు ఓటమి తప్పదు. హామీ పత్రానికి అదనంగా యాభైరూపాయలు ఛార్జి అవుతుంది. అంతే!" అన్నాడు.

"నేను బ్రతికే ఉన్నాను కదా! నా ఫొటోకు వేరే హామీ పత్రమెందుకు?" అన్నాను దుఃఖాన్నణచి పెట్టుకుంటూ.

"అవసరం లేదనుకుంటే తీసుకోకండి. మేము హామీపత్రం ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా

ఉన్నాం. ఆ నమ్మకంతో మీరీ ఫొటోను తీసుకోవచ్చు. ఫొటోకు ఆరు నెలలు గ్యారంటీ ఉంటాం. మీ స్లిప్ నెంబర్ కోట్ చేస్తే చాలు. ఎన్ని ప్రింట్లయినా తీసివ్వగలం. హామీ పత్రం కావాలనుకుంటే మాత్రం ఈ ఆర్నెల్లలోగానే అడగాలి. ఆ తర్వాత నెగెటివ్‌ని నాశనం చేసేస్తాం..." వివరించాడు కౌంటర్ వ్యక్తి.

"చాలా బాగుంది. ఇలాగైతే మీ స్టూడియోలో ఎవరైనా ఫొటోలు తీయించుకుంటారా?" అన్నాను.

కౌంటర్ వ్యక్తి నా వంక జాలిగా చూసి తన జేబులోంచి ఓ ఫోటోను తీసి నా ముందుంచి, "అంతా దేవుళ్ళవో, బాబాలవో ఫొటోలు జేబులో ఉంచుకుంటారు. మా యింట్లో అందరూ గొప్ప ఫొటోగ్రాఫర్లు. అంతా నన్ను ఎందుకూ పని రాని వాడన్నాడన్నారు. ఫొటో గ్రాఫర్‌గా పేరు తెచ్చుకోవాలని నా కోరిక. ఎవరో నా గురించి విని ఈయన ఫొటో తీయమన్నారు. ఎక్కడో ఉపన్యసిస్తుంటే తీశాను. ఇలా వచ్చింది. ఈ ప్రింటు చూసి ఒకాయన నా స్టూడియోకి ఫైనాన్సు చేశాడు. పెట్టి నాలుగు వారాలయింది. బిజినెస్ ఉధృతం తట్టుకోలేకుండా ఉన్నాను.... ఈయన నా పాలిటి దేవుడు" అన్నాడు.

కుతూహలంగా ఫొటోని చూశాను. మనిషి సన్నగా, పుల్లలా, దవడలు పీక్కుపోయి ఉన్నాడు. ఒత్తయిన ఉంగరాల జుత్తు....

"ఎవరీయన?" అనడిగాను.

"ఎవ్వరయితేనేం - ఈయన కారణంగానే దేశానికి నా స్టూడియో అవసరం వచ్చి నాకు వ్యాపారావకాశం కలిగింది. ఈ స్టూడియో ఉద్దేశ్యం ఏమైనా మీ బోంట్లకు కూడా సాయం చేయగలుగుతున్నందుకు సంతోషంగా ఉంది. ఫొటో విషయంలో మిమ్మల్నెవరు తప్పు పట్టినా - ఒకే మాట చెప్పండి - అద్దం అబద్ధమాడదు అని!" అన్నాడు కౌంటర్ వ్యక్తి. అతడు నాముందున్న ఫొటోని తీసుకుని కళ్లకద్దుకుని తిరిగి జేబులో ఉంచుకున్నాడు.

"ఆయనెవరో చెప్పకూడదా?" అన్నాను కుతూహలం చంపుకోలేక.

"ఆయన్నే గుర్తుపట్టలేదా? ప్రస్తుతం వార్తల్లో ప్రముఖ వ్యక్తి ఆయన...." ఆగాడు కౌంటర్ వ్యక్తి.

నా కుతూహలం పెరిగిందే కానీ సమస్య విడలేదు.

నేను మరీ నొక్కించడంతో, 'అయ్యో! తొలిసారిగా ఎన్నికలకు ఫొటో ఐడెంటిటీ కార్డులు ప్రవేశపెట్టిన మన దేశపు ఎన్నికల ప్రధానాధికారి మీకు తెలియదా?" అన్నాడు కౌంటర్ వ్యక్తి.

అంతే!

నా ఫొటో అప్పుడు అచ్చం నా ఫొటోలాగే అనిపించింది.

"అద్దం అబద్ధమాడదు" అనుకుంటూ డబ్బు చెల్లించి అక్కణ్ణించి కదిలాను.

✦ ✦ ✦